

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3509/2022
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Давидовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Владимир Слијепчевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2266/2019 од 06.11.2019. године, на седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2266/2019 од 06.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2266/2019 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Гж 8948/18 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац власник 3/16 (три ара и 84m²) идеалног дела катастарске парцеле број .., врт 1. класе, површине 14а 89m², уписане у листу непокретности број .. К.О. ..., те да је тужена дужна да трпи да се тужилац упише као власник у надлежном катастру на предметној непокретности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се наложи надлежном државном органу који води уписе и врши измене у катастарском оперативном делу без одлагања изврши упис права својине на тужиоца и то на 3/16 (три ара и 84m²) идеалног дела наведене непокретности. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2266/2019 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену одредбом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према одредби члана 404. ЗПП (став први), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По становишту Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Решење Апелационог суда у Београду на које се ревидент позива у ревизији је без утицаја на другачију одлуку, с обзиром да се њиме правноснажно не окончава поступак, већ се ради о решењу којим је укинута првостепена одлука, што не упућује на закључак да је у приложеној одлуци изражено и коначно прихваћено правно становиште које је супротно побијаној одлуци. Не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права – члана 4. став 4. Закона о промету непокретности („Службени гласник СРС“ број 43/81...28/87) у погледу испуњености услова за конвалидацију писаног уговора о купопродаји непокретности од 14.09.1989. године на којем потписи уговарача нису оверени код суда, чију примену ревидент оспорава наводима о непотпуно утврђеним чињеницама у погледу исплате купопродајне цене, које су по тој одредби битне за конвалидацију уговора.

Сходно изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.07.2010. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме вредност предмета спора очигледно не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**